

te forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af:

Forslag til lov om visse forbrugeraftaler. (Dørsalg m. v., postordresalg og løbende tjenesteydelser).

(Lovforslag nr. L 39. Fremsat 13/10 77. Første behandling 4/11 77. Betænkning 16/2 78).

Der var stillet 12 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg finder det nyttigt her ved anden behandling af den såkaldte dørsalgslov at erindre om, at baggrundsmaterialet for dette lovforslag er forbrugerkommissionens betænkning nr. 3, der omhandler forbrugerens retstilling. Kommissionens medlemmer, der var repræsentanter for alle større forbruger- og erhvervsorganisationer, afgav en enstemmig betænkning. Det kan derfor undre mig meget, at der er så stor uoverensstemmelse om gennemførelsen af denne lov. Specielt efter ændringerne fra det første lovforslag i sidste samling kan man undre sig over, at både venstre, konservative, fremskridtspartiet og kristeligt folkeparti har indtaget de holdninger, som de har. Loven er, som man har ønsket det fra kommissionens side, en forbrugerbeskyttende lov, og de pæne ord, omtalte partier tidligere har sagt om forståelse for forbrugerens situation, ligner, hvad jeg vil kalde tom snak. Jeg mener, at denne betænkning taler sit tydelige sprog til forbrugerne og klart viser, hvilke partier der har en positiv politik over for forbrugerne.

Et afsnit i lovforslaget omhandler fortrydelsesret ved postordresalg. Jeg vil gerne

fremhæve, at vi i socialdemokratiet er meget interesseret i at få fremmet arbejdet på internationalt plan, således at lovens sigte også kan opnås for så vidt angår aftaler med udenlandske postordrefirmaer. Jeg henviser i den forbindelse til flertalsudtalen i betænkningen herom.

Ved lovens gennemførelse vil der være et naturligt behov for oplysning til forbrugerne om deres rettigheder, hvorfor vi kan tiltræde den udgift, der er forbundet dermed.

Til de enkelte ændringsforslag skal jeg bemærke følgende:

De af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag, nr. 1-5 og 9-12, kan vi ikke tiltræde. Forslagenes indhold er for langt den største del absolut modsat socialdemokratiets holdninger og tager således intet hensyn til forbrugerne.

Ændringsforslag nr. 6, der er stillet af et flertal, heriblandt socialdemokratiet, indeholder en bestemmelse, der er udformet således, at undtagelsen fra forbuddet også gælder tegning af abonnement, der omfatter redningstjeneste eller sygetransport, hos en virksomhed, med hvilken en eller flere kommuner har indgået aftale om udførelse af rednings- og slukningsarbejde ved ildebrand. Det vil sige, at f. eks. De danske Redningskorps, der til en vis grad har forsikringskarakter, kan fortsætte sin virksomhed. Da vi opfatter denne virksomhed som værende af væsentlig samfundsmæssig betydning, anbefaler vi, at man stemmer for dette ændringsforslag, der er tiltrådt af justitsministeren.

Ændringsforslag nr. 7, der er stillet af SF og DKP, indeholder ønsket om en fortrydelsesret for tegning af forsikringer. I princippet kan vi godt være enige, men i praksis vil der være nogle problemer med kortvarige risici, hvor dækningen indtræder med det samme. Det er imidlertid min opfattelse, at man ved en nøjere gennearbejdning vil kunne skabe bedre ordninger for forbrugerne gennem en revision af forsikringsaftaleloven. Der mener vi at dette spørgsmål hører hjemme. Med henvisning hertil må vi stemme imod dette ændringsforslag.

Ændringsforslag nr. 8 undtager fra fortrydelsesretten, som allerede angivet i lovforslaget, og indeholder en tilføjelse om møder, som forbrugeren selv har anmodet om under eller i tilslutning til en personlig henvendelse på sælgerens forretningssted. Sagen blev